

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Petru Moraru și Nadejda Toma,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2014, declarat de avocatul Vasile Gafton în numele inculpaților

Gonța Gheorghe Petru, născut la 05 ianuarie 1962, originar din r-nul Strășeni și domiciliat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Viilor 56, moldovean, cetățean al R. Moldova;

și

Gonța Galina Vitalie, născută la 30 august 1974, originară și domiciliată în mun. Chișinău, str. Drumul Viilor 36, ap. 24, moldoveancă, cetățeană a R. Moldova;

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 01.07.2011 - 21.03.2012;

Instanța de apel: 24.05.2012- 15.05.2013;

Instanța de recurs: 06.11.2013- 25.03.2014;

Instanța de apel: 14.04.- 04.06.2014;

Instanța de recurs: 19.09.- 03.12.2014;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 martie 2012, **Gonța Gheorghe**, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, iar **Gonța Galina** a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal, și în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, s-a încetat procedura penală în privința acestora.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, *în fapt*, că în perioada de la 31 martie 2005 și pînă la 31 mai 2005, Gonța Gheorghe, neavînd calitatea de director al SRL „Adas Premium”, cu adresa juridică pe str. A. Șciusev 31, mun. Chișinău, precum și în lipsa cărorva împuterniciri ai fondatorilor sau administratorilor întreprinderii, urmărind scopul falsificării documentelor oficiale, acționînd prin intenție directă, a completat și semnat facturile fiscale cu seria BN nr. 0566728 din 23.03.2005 și cu seria BN nr. 0566730 din 30.03.2005, privind livrarea mărfurilor către SRL „Adas Premium”, care au oferit dreptul SRL „Magnolia-94” de a pretinde că, conform facturilor menționate, lotul de marfă în sumă de 12.519 lei și, respectiv, 3.300 lei, a fost furnizat către destinatar, ceea ce în realitate nu a avut loc, după care le-a autentificat cu

ștampila nr. 2 a societății comerciale vizate, fapt certificat prin concluziile expuse în raportul de expertiză nr. 630 din 10.12.2009.

Prin urmare, s-a stabilit că la data emiterii facturilor fiscale menționate, ștampila nr. 2 a SRL „Adas Premium” nu era încă confecționată, iar potrivit raportului de expertiză nr. 629 din 10.12.2009, cele două semnături situate, câte una, în rubricile nr. 19 ale facturilor în litigiu, au fost executate de către Gonța Gheorghe, ceea ce denotă că acestea au fost falsificate.

În continuare, instanța de fond a mai constatat că, la 30 noiembrie 2007, conform actului de primire-predare nr. 30-N/07 Gonța Galina, în calitate de director al SRL „Magnolia-94” a transmis lui Goțonoga S., director al SRL „Legal Service”, acte și documente pentru a fi utilizate drept mijloace de probă pe cauza civilă privind încasarea datoriei de la SRL „Adas Premium”, printre care și facturile fiscale seria BN nr. 0566728 din 23.03.2005 și seria BN nr. 0566730 din 30.03.2005, privind livrarea mărfurilor către SRL „Adas Premium”, care au oferit dreptul SRL „Magnolia-94” de a pretinde că, conform facturilor menționate, lotul de marfă în sumă de 12.519 lei și, respectiv, 3.300 lei, a fost furnizat către destinatar.

Astfel, știind cu certitudine, că operațiunile de livrare a mărfurilor, conform facturilor nominalizate, în realitate nu au avut loc, urmărind scopul falsificării probelor în procesul civil și acționând prin intenție directă, Gonța Galina a transmis facturile vizate pentru ca acestea să fie folosite în calitate de probe la examinarea cererii de chemare în judecată a SRL „Magnolia-94” către SRL „Adas Premium” privind încasarea datoriei, depusă în Judecătoria Economică de Circumscripție la data de 08 septembrie 2009, de către Goțonoga S..

Ulterior, însă, s-a stabilit că facturile menționate sînt false, deoarece ele au fost semnate și autentificate cu ștampila nr. 2 a SRL „Adas Premium”, care la data completării facturilor nu era încă confecționată, iar potrivit raportului de expertiză nr. 629 din 10.12.2009, cele două semnături situate, câte una, în rubricile nr. 19 ale facturilor în litigiu, au fost executate de către Gonța Gheorghe, care este rudă apropiată cu Gonța Galina.

3. Avocatul Gafton Vasile în numele inculpaților, a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărîri de achitare.

În argumentarea celor solicitate, apărătorul a invocat că:

- instanța de fond a dat o apreciere greșită probelor administrate, faptelor și circumstanțelor cauzei, ceea ce a dus la neconcordanța probelor cu starea de fapt constatată de instanță, și anume, declarațiile martorului Miron G., referitor la schimbarea ștampilei au fost interpretate greșit;

- probele puse la baza sentinței au fost administrate cu încălcarea prevederilor art.art. 154, 156 și 257 Cod de procedură penală;

- la examinarea cauzei instanța de fond nu a constatat fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, în acțiunile lui Gonța Gh. și lipsa faptei prejudiciabile prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal, în acțiunile lui Gonța G., în raport cu circumstanțele concret stabilite și dovedite de instanță;

- la judecarea cauzei penale privindu-i pe Gonța Gh. și Gonța G., au fost încălcate exigențele unui proces echitabil, iar instanța de fond nu a fost imparțială, punînd la baza sentinței doar o parte a declarațiilor făcute de martorul Goțonoga S..

- la ședința preliminară au fost înaintate de partea apărării pentru verificare un șir de probe, care nu au fost cercetate la etapa urmăririi penale, însă acestea au fost neglijate de prima instanță și lăsate fără nici o apreciere;

- la materialele cauzei lipsește ordonanța organului de urmărire penală privind colectarea mostrelor impresiunii ștampilei SRL „Adas Premium”, care urma să fie emisă conform cerințelor art. 154 Cod de procedură penală, respectiv, raportul de expertiză nr. 630 din 10.12.2009 a fost întocmit în baza mostrelor cu impresiunea ștampilei SRL „Adas Premium”, care n-au fost colectate conform exigențelor legale și care sunt considerate false de către conducerea societății respective, ceea ce în consecință a dus la încălcarea normelor de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului și menținută sentința fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că motivele invocate de avocatul apelant cât privește nevinovăția lui Gonța Gh. și Gonța G., au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească în instanța de fond, care s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii, respectându-se prevederile art. 101 alin.(4) Cod de procedură penală.

Totodată, s-a menționat că, în ședința de judecată în apel n-a fost invocată necesitatea administrării de noi probe, precum și n-au fost formulate cereri privind cercetarea suplimentară a probelor administrate în prima instanță, fiind verificate declarațiile și probele, materiale examinate în ședința de judecată în fond și în baza cărora ea a concluzionat necesitatea pronunțării unei sentințe de condamnare în privința inculpaților, care a fost preluată și de instanța de apel.

Instanța de apel a conchis că, sentința cuprinde elementele definiției condamnării, prevăzute de articolul 394 alin.(1) Cod de procedură penală.

Inculpații Gonța Gh. și Gonța G. pe întreg procesul penal au susținut că nu sunt vinovați în comiterea infracțiunilor încriminate, însă această susținere nu este confirmată prin nici o probă administrată în cauză.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpați, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept al acestora de a nu se auto incrimina, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false.

Instanța de apel, nu a reținut nici argumentul apelantului precum că probele au fost administrate de organul de urmărire penală cu încălcarea normelor procedurale, or după finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, atât avocatul, cât și inculpații nu au contestat actele procedurale din cadrul urmăririi penale, fapt confirmat prin procesul-verbal de prezentare a materialelor dosarului spre cunoștință învinuiților și apărătorului din 23.06.2011.

Mai mult, s-a constatat că contrar prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, această încălcare nu a fost invocată de către părți nici în cadrul urmăririi penale, nici în instanța de fond, atunci conform alin. (4) nu poate să genereze nulitatea actului procedural, deoarece nu este prevăzută această încălcare la alin. (2) art. 251 Cod de procedură penală.

Respectiv, instanța a constatat că sînt lipsite de relevanță criticile cu privire la încadrarea juridică a faptelor incriminate inculpaților, astfel fiind corectă determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile

săvârșite de inculpații Gonța Gh. și Gonța G. și semnele componentelor de infracțiuni încriminate acestora, reținându-se că, probele nominalizate coroborând în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității au confirmat că inculpatul Gonța Gh. a completat și semnat facturile fiscale seria BN nr. 0566728 din 23.03.2005 și seria BN nr. 0566730 din 30.03.2005, privind livrarea mărfurilor către SRL „Adas Premium”, iar ulterior le-a autentificat cu ștampila nr. 2 a societății comerciale vizate, prin ce a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, iar inculpata Gonța G. în calitate de director al SRL „Magnolia-94” a transmis lui Goțonoga S., director al SRL „Legal Service”, acte și documente pentru a fi utilizate drept mijloace de probă pe cauza civilă privind încasarea datoriei de la SRL „Adas Premium”, printre care și facturile fiscale seria BN nr. 0566728 din 23.03.2005 și seria BN nr. 0566730 din 30.03.2005, privind livrarea mărfurilor către SRL „Adas Premium”, care au oferit dreptul SRL „Magnolia-94” de a pretinde că, conform facturilor menționate, lotul de marfa în sumă de 12.519 lei și, respectiv, 3.300 lei, a fost furnizat către destinatar - prin ce a comis infracțiunea prevăzută de art. 310 alin. (1) Cod penal.

În consecință, instanța de apel a menționat că componenta de infracțiune prevăzută la art. 361 alin. (1) Cod penal, este una formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii acțiunii, neavând importanță la calificare, scopul de deținere a acestor documente oficiale, or aceste acțiuni de confecționare și deținere reprezintă una din acțiuni cuprinse în latura obiectivă a componentei de infracțiune descrisă în art. 361 alin. (1) Cod penal.

Pe această linie de considerente, instanța de apel a respins argumentele apelantului în sensul cerințelor de achitare a inculpaților, apreciindu-le ca neîntemeiate, totodată, menționând că just, instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. art. 275 pct. 4), 332 alin. (1) Cod de procedură penală și art. 60 Cod penal, a încetat procesul penal în privința inculpaților, cu liberarea lor de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

6. Avocatul Gafton Vasile în numele inculpaților, în temeiul art. 427 alin. (1) pct.pct. 6), 8) Cod de procedură penală și art. 6§1 CțEDO, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece în acțiunile inculpaților, lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. art. 361 alin. (1), 310 alin. (1) Cod penal.

În acest aspect, recurentul a invocat că instanța de apel contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, nu a verificat toate probele legal administrate în cauza penală sub toate aspectele, complet și obiectiv și, în consecință, neîntemeiat a ajuns la concluzia de a menține în vigoare sentința de încetare a procedurii penale în privința inculpaților.

În argumentarea cererii, recurentul a mai menționat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel. Astfel, la judecarea cauzei atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, apărătorul a solicitat de a fi cercetate suplimentar mai multe probe, însă instanțele au omis să se expună din ce motiv aceste probe se resping, lăsându-le fără apreciere și prin aceasta au încălcat dreptul inculpaților la un proces echitabil.

De asemenea, recurentul a invocat că instanțele au dat o apreciere greșită răspunsului formulat de IFPS nr. 26-10/2-11-388 din 04.03.2010, prin care se confirmă că mărfurile conform facturilor fiscale seria BN cu nr. 0566728 din 23.03.2005 și nr. 0566730 din 30.03.2005, au fost în realitate livrate de către SRL „Magnolia-94”, către

SRL „Adas Premium”, care a reflectat primirea mărfurilor conform acestor facturi în evidența sa contabilă.

Subsidiar, recurentul a specificat că instanțele nu s-au referit la probele care dovedesc incontestabil că inculpații sunt nevinovați de cele imputate.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2014, a fost admis recursul avocatului, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

La adoptarea soluției date, instanța de recurs a reținut că, instanța de apel n-a respectat întocmai prevederile art.art. 414, 101, 100 alin. (4) Cod de procedură penală, adoptînd o soluție greșită în speța discutată, din următoarele considerente.

Astfel, potrivit rechizitoriului, organul de urmărire penală nu a constatat cînd și în ce împrejurări ar fi comis inculpatul Gonța Gheorghe, infracțiunea imputată, și anume, nu este indicată data, locul, și modalitatea acționării inculpatului în vederea falsificării facturilor fiscale cu seria BN nr. 0566728 din 23.03.2005 și cu seria BN nr. 0566730 din 30.03.2005, privind livrarea mărfurilor către SRL „Adas Premium”, care au oferit dreptul SRL „Magnolia-94” de a pretinde că, conform facturilor menționate, lotul de marfă în sumă de 12.519 lei și, respectiv, 3.300 lei, a fost furnizat către destinatar.

La fel, aceste împrejurări nu au fost constatate nici de instanțele de judecată ierarhic inferioare, circumstanțele respective nefiind descrise nici în sentință, nici în decizia instanței de apel.

Prin urmare, instanța de recurs a reținut că, a avut loc o încălcare a art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa”. Tot aici, fiind aplicabilă și jurisprudența în materie penală a Curții Europene, și anume, în cauza Adrian Constantin vs. România, Hotărîrea din 12-04-2011, unde Curtea a subliniat încă o dată, „... rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor.”

Instanța de recurs a reținut că, apelantul a criticat soluția primei instanțe, deoarece aceasta a pus la baza condamnării inculpatului Gonța Gheorghe, doar o parte a declarațiilor date de martorul Miron G., și anume, că „în ședința de judecată martorul Miron G. a declarat că SRL „Adas Premium” a fost fondată în aprilie 1998 de către Adăscăliței N., iar ea a activat în calitate de administrator la SRL „Adas Premium” în perioada anilor 2005-2010. În 2004 la finele anului, adică la 30.12.2004 de către SRL „Adas Premium” a fost procurată fabrica de conserve din r-nul Fălești, s. Bocșa, de la SRL „Adlidorus Part”, unde activa și era unul din fondatori Gonța Gh., care a și fost responsabil de transmiterea fabricii de conserve de la o firmă la alta. Despre existența facturilor nominalizate pe dosar a aflat în luna noiembrie 2007, cînd de SRL „Adlidorus Part” s-a intentat cerere de chemare în judecată la Judecătoria Economică. La fel, martorul a declarat că inculpatul Gonța Gh. deținea cea de a doua ștampilă de la firmă, deoarece era împuternicit să transmită rețelele la compania lor, însă nu era împuternicit să primească facturi fiscale. După ce au depistat facturile nominalizate, au

anulat ștampila aflată la Gonța Gh., în cadrul dosarului civil au depistat că sunt facturi fiscale fără semnătură și fără ștampilă.”

Ulterior, aceleași declarații ale martorului nominalizat au fost citite în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel din 15 mai 2013 și menționate în textul deciziei instanței respective.

Însă, în afară de declarații, apelantul a menționat că potrivit procesului-verbal de audiere a martorului Miron G., care este anexat la materialele cauzei, fila dosarului 48-49, Vol. II, dînsa a menționat că schimbarea ștampilei vechi a SRL „Adas Premium”, a fost anulată în legătură cu schimbarea codului fiscal, și nu datorită faptului că au fost depistate facturile fiscale false confecționate de inculpatul Gonța Gh..

Prin urmare, cu toate că aceste contradicții și omisiuni ale instanței de fond s-au invocat în cererea de apel, instanța de apel, la fel, le-a lăsat fără nici o apreciere, iar în textul deciziei menționîndu-se doar în linii generale că, *„nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.”*

În continuare, instanța de recurs a constatat că, avocatul Gafton Vasile a invocat critici similare și privitor la declarațiile martorului Goțonoga S., însă nici asupra acestora instanța de apel nu s-a expus.

Concluzionînd asupra celor menționate, instanța de recurs a specificat că, instanța de apel s-a expus prematur asupra probelor menționate, neelucidînd faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, adică conținutul probelor indicate a fost expus în alt sens decît cel în care a fost declarat.

Instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, acceptînd niște concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor martorilor Goțonoga S. și Miron G.. Discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

În atare situație, s-a constatat că instanța de apel, unilateral a examinat probele și a dat mai multă prioritate probelor prezentate de acuzare, ignorîndu-le neargumentat pe cele ale apărării, fapt ce a dus la concluzia greșită a instanței de apel precum că, *„sentința este legală, întemeiată și motivată”*.

Or, în cursul judecării instanța avea obligația de a verifica probele acumulate în faza de urmărire penală și cele cercetate de prima instanță, prin administrarea lor în ședință publică, oral și nemijlocit și în condiții de contradictorialitate, iar nerespectarea acestei obligații constituind o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

Potrivit textului deciziei atacate, instanța de apel a menționat că: *„În ședința de judecată în apel n-a fost invocată necesitatea administrării de noi probe, precum și n-au fost formulate cereri privind cercetarea suplimentară a probelor administrate în prima instanță, fiind verificate declarațiile și probele, materiale examinate în ședința de judecată în fond și în baza cărora ea a concluzionat necesitatea pronunțării unei sentințe de condamnare în privința lui Gonța Gh. și Gonța G..”*

Astfel, concluzia instanței de apel de a nu administra probe suplimentare, este vădit greșită, or, odată ce apelantul a menționat în cererea sa despre faptul că aceste probe nu au fost cercetate la faza urmăririi penale, nici apreciate de către instanța de fond, instanța de apel urma să se pronunțe asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, iar în cadrul ședinței de judecată urma să concretizeze dacă apelantul mai dorește cercetarea acestora.

Instanța de recurs a constatat că, în cererea de apel declarată de avocatul Gafton Vasile, au fost invocate argumente privitor la încălcarea procedurii penale la administrarea probelor, care ulterior le-a menționat și în susținerile sale verbale, precum că mostrele impresiunii de ștampilă a SRL „Adas Premium”, au fost administrate de organul de urmărire penală cu încălcarea normelor procedurale, însă instanța de apel a formulat o argumentare greșită sub acest aspect, care se contrazice cu materialele existente la dosarul penal.

În consecință, concluzia instanței de apel, prin care s-a constatat că: *„contrar prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, această încălcare nu a fost invocată de către părți nici în cadrul urmăririi penale, nici în instanța de fond, atunci conform alin. (4) nu poate genera nulitatea, deoarece nu este prevăzută această încălcare la alin. (2) art. 251 Cod de procedură penală”* este nefondată.

Instanța de recurs a menționat că, constatările generale privitor la vinovăția inculpatului Gonța Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, care au fost făcute de instanța de apel, nu pot fi reținute ca o argumentare suficientă privind vinovăția ultimului, prin prisma exigențelor prescrise de art. 6 CȚEDO.

Instanța de recurs a menționat că, instanța de apel enumerând scrisoarea nr. 26-10/2-11-388 din 04.03.2010, formulată de IFPS, reținută de organul de urmărire penală și de instanțele de judecată, ca probă ce dovedește vinovăția inculpaților, nu a concretizat ce acțiune ilegală a inculpaților confirmă documentul vizat.

Instanța de recurs a constatat că instanța de apel a adoptat o soluție privitor la menținerea sentinței în privința lui Gonța Gh. și Gonța G., fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, din textul deciziei atacate, s-a statuat că aceasta nu îndeplinește exigențele legale cu privire la modalitatea de întocmire a unei hotărâri judecătorești, care trebuie să cuprindă obligatoriu descrierea circumstanțelor de fapt și de drept a cererii de apel, cu motivele invocate de apelanți.

Instanța de recurs a reiterat că, la adoptarea hotărârii judecătorești, partea descriptivă a acesteia se începe cu expunerea succintă a faptelor de săvârșirea cărora inculpatul este declarat vinovat sau a învinuirii sub care a fost pus, apoi se expune fondul apelului, conținutul solicitărilor părților participante în ședința judiciară, argumentele suplimentare invocate de aceștia. În continuare în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2014, a fost respins apelul avocatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, instanța de fond intenționat a distorsionat parțial declarațiile martorului Miron G. pentru a-și justifica emiterea sentinței ilegale, și anume, *„după ce au depistat facturile fiscale nominalizate, au anulat ștampila de la Gonța Gheorghe”*. În cadrul ședinței de judecată, martorul

Miron G. nu a dat declarații precum că, *„după ce au depistat facturile fiscale nominalizate, au anulat ștampila de la Gonța Gheorghe”*. Referitor la schimbarea ștampilei ea a declarat că, ștampila veche a SRL „Adas Premium” a fost anulată în legătură cu schimbarea codului fiscal.

În acest sens, instanța de apel a constatat că, avocatul Vasile Gafton a interpretat eronat declarațiile martorului Miron G., or, prin declarațiile martorului Miron Galina date în cadrul ședinței de judecată, în instanța de fond din 29 noiembrie 2011, dânsa a menționat că *„Gonța Gheorghe deținea cea de a doua ștampilă de la firmă...nu era împuternicit de a primi facturi fiscale. După ce a depistat acest lucru, au anulat ștampila de la Gonța Gheorghe (f.d. 48-49, Vol. II), fapt care a și fost menționat în sentința judecătorească din 21 martie 2012.*

Instanța de apel a menționat că, nereproducerea integrală a declarațiilor unui martor în sentința judecătorească nu poate fi calificat drept „o schimonosire a declarațiilor”, sau că instanța de fond nu a ținut cont integral de acestea la adoptarea sentinței, după cum invocă avocatul Vasile Gafton, or, instanța de fond a indicat sumar declarațiile martorului pe care le-a considerat relevante, declarațiile martorului Miron G. fiind anexate integral la materialele cauzei penale (f.d.48-49, Vol. II), care au fost supuse aprecierii în ansamblu din punct de vedere al pertinentei și concludenței.

La fel au fost reținute ca neîntemeiate argumentele avocatului Vasile Gafton potrivit cărora, în cazul declarațiilor martorului Bacalîm A. instanța de fond a schimonosit intenționat declarațiile acestui martor indicând în sentință că acest martor a declarat *„văzând că pretențiile erau înaintate pe niște probe false s-a adresat la organele competente pentru examinarea cauzei”*, deoarece martorul Bacalîm Anatolie nu a dat astfel de declarații nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul cercetării judecătorești, or, instanța de apel analizând declarațiile martorului Bacalîm Anatolie date în cadrul ședinței de judecată, în instanța de fond din 12.01.2012 a atestat contrariul celor invocate de către avocatul Vasile Gafton, și a constatat că, martorul Bacalîm A. a indicat că *„...la acel moment văzând că, pretențiile erau făcute pe niște probe false, s-a adresat la organele competente pentru examinarea cauzei” (f.d.50-51, Vol.II).*

Totodată, instanța de apel constată că, declarațiile martorului Goțonoga Sergiu care a declarat că *„a apărut interesele SRL „Magnolia-94” în vederea încasării unei datorii din contul întreprinderii SRL „Adas-Premium”. în baza actelor prezentate a întocmit cererea de chemare în judecată și anexând la ea copii de pe originalele prezentate de către client le-a depus la Judecătoria Economică... Pe parcursul examinării cauzei SRL „Magnolia-94” a solicitat de 2 sau 3 ori prezentarea actelor...nu poate confirma cu certitudine că, anume acestea sunt originalele din 2007...la cererea de chemare în judecată a anexat doar copii, a întors originalele administratorului”* contravin declarațiilor martorului Bacalîm Anatolie *„...instanța de judecată a obligat reprezentantul reclamantului să prezinte actele pe care sunt întemeiate pretențiile, ca urmare, Goțonoga Sergiu a prezentat 6 sau 8 facturi fiscale. Examinând aceste facturi fiscale a observat că pe două din ele nu este semnătura administratorului SRL „Adas-Premium”. După ședință, a făcut cunoștință cu dosarul și analizând facturile fiscale cu administratorul întreprinderii a constatat că, pe două facturi fiscale era semnătura unei persoane neîmputernicite”*.

În ceea ce privește probele anexate de partea apărării și anume: - copia interpelării avocatului Vasile Gafton nr. 11 din 07 septembrie 2011 adresată Inspectoratului Fiscal

Principal de Stat (f.d.220, Vol.I); - copia răspunsului Inspectoratului Fiscal de Stat din 20 septembrie 2011 nr. 26-10-/2-17-2156-5457 (f.d.221, Vol.I); - copia facturii fiscale seria SF nr. 110151 din 31.01.2005 (f.d.222, Vol.I); - copia hotărârii Judecătorei Economice de Circumscripție din 28.04.2010 pe dosarul nr. 2e-2116/10 (f.d.223-226 Vol.I); - copia decizie Curții de Apel Economice din 15 martie 2011 (f.d.227, Vol.I); - copia color a facturii fiscale seria BN nr. 0566728 din 23.03.2005 (f.d.228, Vol.I); - copia color a facturii fiscale seria BN nr. 0566730 din 30.03.2005 (f.d.229, Vol.I), instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece prin aceste probe nu a putut fi constată nevinovăția inculpaților în comiterea acțiunilor infracționale imputate acestora.

Instanța de apel a apreciat critic și înscrisurile anexate la cererea părții apărării, din considerentul că, prin acestea nu se atestă nevinovăția inculpatului Gonța Gheorghe, și anume: - decizia Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2011 referitor la examinarea recursului declarat de SRL „Adas Premium” în litigiu cu SRL „Magnolia-94” (f.d.8-10, Vol. II); - actul de decontare din 31.07.2005 (f.d.13, Vol.II); - actul din 01.10.2005 (f.d.14, Vol.II); - procura eliberată de directorul SRL „Adas Premium” (f.d.15, Vol.II); - actul de decontare din 01.10.2005 (f.d.16, Vol.II); - contractul de prestare a serviciilor sanitaro-igienice nr. 30 din 01.06.2007 (f.d.17, Vol.II); - actul de decontare din 01.10.2005 (f.d.18, Vol.II); - actul de decontare din 31.07.2005 (f.d.19, Vol.II); - actul de primire-predare a documentelor din 21.05.2005 (f.d.20, Vol.II); - procesul-verbal nr. 1 din 22.06.2006 (f.d.21, Vol.II); - procesul-verbal nr. 1 din 01.06.2007 (f.d.22, Vol.II); - actul din 21.12.2006 (f.d.23, Vol.II); - copia actului nr. 194 din 23.11.2005 (f.d.25, Vol.II); - copia facturii de transport nr. 96000313 (f.d.26, Vol.II); - copia ordinului nr. 52 din 21.11.2005 (f.d.27, Vol.II); - copia extrasului din evidența contabilă a SRL „Adas Premium” (f.d.29, Vol. II).

Instanța de apel a reținut poziția instanței de fond referitor la faptul că, declarațiile martorului Gonța Mihail care este soțul și fratele inculpaților urmează a fi lăsate fără apreciere, deoarece pe parcursul examinării cauzei s-a stabilit că, între Adăscăliței Nicolae, care este fondatorul și directorul SRL „Adas Premium” și Gonța Mihail sunt niște relații ostile apărute numai după vânzarea-cumpărarea fabricii de conserve din s. Bocșa, r-nul Florești.

Instanța de apel a considerat lipsit de temeinicie, argumentul avocatului Vasile Gafton precum că, instanța de fond a respins neîntemeiat cererea apărării privind solicitarea dosarului civil nr. 2e-2116/10 din Judecătoria Economică de Circumscripție privind litigiul dintre SRL „Adas Premium” și SRL „Magnolia-94” pentru a verifica dacă declarațiile martorului Miron Galina precum că, facturile fiscale seria BN nr. 0566728 din 23.03.2005, seria BN nr. 0566730 din 30.03.2005 ea le-a ridicat în original din dosarul de la Judecătoria Economică de Circumscripție sunt adevărate sau mincinoase, atâta timp cât, declarațiile martorului Miron Galina apreciate în coroborare cu celelalte probe din dosar susțin vinovăția inculpatului.

La fel, instanța de apel a menționat că sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 21 martie 2012 corespunde prevederilor art. 394 Cod procedură penală, instanța de fond stabilind netemeinicia argumentelor invocate de către avocatul Vasile Gafton în susținerile orale și s-a expus asupra acestora printr-o concluzie generală.

Probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată, în instanța de fond și confirmate în cadrul instanței de apel, indică incontestabil la comiterea infracțiunilor incriminate de către inculpații Gonța Gheorghe și Gonța Galina.

Totodată, instanța de apel a notat că, în cazul dezacordului cu concluzia raportului de expertiză, avocatul inculpaților urma să solicite efectuarea unei expertize suplimentare, în conformitate cu art. 148 Cod de procedură penală.

Deci, avocatul Vasile Gafton, în cadrul ședinței de judecată, în instanța de fond, în situația în care a avut careva neclarități, dubii sau alte întrebări față de conținutul raportului de expertiză nr. 630 din 10.12.2009 urma să înainteze un demers privind audierea expertului, în conformitate cu prevederile art. 153 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a mai menționat că, prin probele menționate de către instanța de fond și reținute de instanța de apel care dovedesc incontestabil vinovăția inculpaților în săvârșirea acțiunilor infracționale imputate acestora, probe care au fost analizate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității confirmă că, inculpatul Gonța Gheorghe a completat și semnat facturile fiscale seria BN nr. 0566728 din 23.03.2005 și seria BN nr. 0566730 din 30.03.2005 privind livrarea mărfurilor către SRL „Adas Premium”, iar ulterior le-a autentificat cu ștampila nr. 2 a societății comerciale vizate SRL „Adas Premium” prin ce a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, iar inculpata Gonța Galina în calitate de director al SRL „Magnolia-94” a transmis lui Sergiu Goțonoga, director al SRL „Legal Service”, acte și documente pentru a fi utilizate drept mijloace materiale de probă pe cauza civilă privind încasarea datoriei de la SRL „Adas Premium”, printre care și facturile fiscale seria BN nr. 0566728 din 23.03.2005 și seria BN nr. 0566730 din 30.03.2005 privind livrarea mărfurilor către SRL „Adas Premium”, care au oferit dreptul SRL „Magnolia-94” de a pretinde că, conform facturilor menționate, lotul de marfa în sumă de 12.519 lei, și respectiv, 3.300 lei a fost furnizat către destinatar - prin ce a comis infracțiunea prevăzută de art. 310 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, încălcările invocate de avocatul Vasile Gafton, precum că, în cadrul urmăririi penale de mai multe ori ofițerul de urmărire penală a insistat ca inculpatul Gonța Gheorghe să recunoască vina sa, explicându-i-se că-i va fi aplicată o pedeapsă administrativă și că, probele au fost administrate de organul de urmărire penală cu încălcarea normelor procedurale, nu au fost contestate fapt confirmat prin procesul-verbal de prezentare a materialelor dosarului spre cunoștință învinuiților și apărătorului din 23.06.2011 (f.d. 190, 192, Vol.I), nu au fost invocate în cursul efectuării acțiunii sau la terminarea urmăririi penale sau în instanța de judecată, ci au fost invocate după finalizarea cercetării judecătorești, la etapa dezbaterilor judiciare, și nu pot fi reținute, or potrivit art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond întemeiat a constatat că, în conformitate cu prevederile art. art. 275 pct. 4), 332 alin. (1) Cod de procedură penală și art. 60 Cod penal, este necesar încetarea procesului penal în privința lui Gonța Gheorghe și Gonța Galina, cu liberarea lor de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

9. Avocatul Vasile Gafton în numele inculpaților, în temeiul pct.pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului, avocatul a invocat că instanța de apel nu a verificat toate probele care dovedesc nevinovăția lui Gonța Gheorghe și Gonța Galina în comiterea infracțiunilor incriminate, și anume: declarațiile martorului Miron Galina; copia actului de decontare din 31.07.2005; copia actului din 01.10.2005; copia procurii eliberată de directorul SRL „Adas Premium” Miron Galina; copia actului de decontare din 01.10.2005; copia contractului de prestare a serviciilor sanitaro-igienice nr.30 din 01.07.2007; copia actului de decontare din 01.10.2005; copia actului de decontare din 31.07.2005; copia actului de primire-predare a documentelor, din 21.05.2005; copia procesului-verbal nr.1 din 22.06.2006; copia procesului-verbal nr.1 din 01.06.2006; actul din 21.12.2006; copia actului nr.194 din 23.11.2005; copia scrisorii de trăsură feroviară nr.96000313; copia ordinului nr.52 din 21.11.2005; copia extrasului din evidența contabilă a SRL „Adas Premium”; copia facturii fiscale seria SF nr.110151 din 31.01.2005; copia hotărârii Judecătorei Economice de Circumscripție din 28.04.2010 pe dosarul 2e-2116/10; copia deciziei Curții de Apel Economice din 15.03.2011; copia color a facturii fiscale seria BN nr.0566728 din 23.03.2005 și facturii fiscale seria BN nr.0566730 din 30.03.2005; copia răspunsului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat din 20 septembrie 2011, nr.26-10/2-17-2156/5457.

La fel, instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia de a menține în vigoare sentința de încetare în privința inculpaților, or acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal și art. 361 alin. (1) Cod penal.

10. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, pronunțându-se pentru inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că concluziile instanțelor judecătorești sunt legale și întemeiate, iar careva motive care ar duce la casarea acestora nu sunt.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul conchide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Potrivit recursului, avocatul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 6) și 8), Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara o eroare de drept comisă de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând decizia atacată, Colegiul constată că temeiurile invocate de către recurent, prevăzute în pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Potrivit normelor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiturile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal menționează că, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare. Totodată, Colegiul constată că recurentul invocă în recurs aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora instanța de apel ținînd cont de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, deja s-a expus motivat și detaliat în hotărîrea contestată (**pct. 8**), iar concluziile instanțelor de fond privind vinovăția inculpaților, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată.

La fel, Colegiul constată că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Gonța Gheorghe în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, și Gonța Galina în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Infracțiunea prevăzută de art. 361 Cod penal, atentează la ordinea stabilită a autentificării documentale a faptelor ce au importanță juridică.

Articolul 361 alin.(1) Cod penal, incriminat lui Gonța Gheorghe, prevede răspunderea penală pentru falsificarea, deținerea și folosirea documentului oficial fals (*facturile fiscale*), care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Înțelesul noțiunii de „*falsificare*” constă atât în modificarea totală a documentelor oficiale, cât și prin introducerea în document a unor informații falsificate. Aceasta se poate realiza prin următoarele modalități: ștergerea, adăugarea, corectarea conținutului textului, schimbarea datei, falsificarea semnăturii persoanei cu funcție de răspundere

Astfel, prin „*deținerea documentelor oficiale false*” trebuie de înțeles posedarea unor asemenea documente.

Prin urmare, argumentele avocatului Vasile Gafton, precum că în acțiunile inculpaților Gonța Gheorghe și Gonța Galina lipsesc elementele infracțiunii, deoarece dînșii nu au săvîrșit infracțiunile imputate, Colegiul penal le reține ca neîntemeiate, or, probele menționate de către instanța de fond și reținute de instanța de apel dovedesc incontestabil vinovăția inculpaților în săvîrșirea acțiunilor infracționale și confirmă că, inculpatul Gonța Gheorghe a completat și semnat facturile fiscale seria BN nr. 0566728 din 23.03.2005 și seria BN nr. 0566730 din 30.03.2005 privind livrarea mărfurilor către SRL „Adas Premium”, iar ulterior le-a autentificat cu ștampila nr. 2 a societății comerciale vizate SRL „Adas Premium” prin ce a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, iar inculpata Gonța Galina în calitate de director al SRL

„Magnolia-94” a transmis lui Sergiu Goțonoga, director al SRL „Legal Service”, acte și documente pentru a fi utilizate drept mijloace materiale de probă pe cauza civilă privind încasarea datoriei de la SRL „Adas Premium”, printre care și facturile fiscale seria BN nr. 0566728 din 23.03.2005 și seria BN nr. 0566730 din 30.03.2005 privind livrarea mărfurilor către SRL „Adas Premium”, care au oferit dreptul SRL „Magnolia-94” de a pretinde că, conform facturilor menționate, lotul de marfa în sumă de 12.519 lei, și respectiv, 3.300 lei a fost furnizat către destinatar - prin ce a comis infracțiunea prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal.

Conform doctrinei naționale obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal, se consideră relațiile referitoare la înfăptuirea justiției, buna activitate a instanțelor judecătorești care implică măsurile procesuale de prezentare, protejare, circulație și apreciere a probelor necesare pentru examinarea justă a cauzelor în procedura civilă și penală conform legii.

Latura obiectivă a infracțiunii constă în acțiuni care se manifestă în crearea artificială a probelor în folosul reclamantului sau al pârâtului, persoanelor terțe sau al altor persoane interesate în rezultatul examinării cauzei civile, cât și folosirea înscrisurilor vădit false.

Constatarea faptei de falsificare a probelor în cauza penală sau civilă de către oricare participant sau reprezentant al acesteia constituie componentă de infracțiune, indiferent dacă au survenit urmările scontate de către aceștia.

Consumarea infracțiunii are loc din momentul prezentării probei false, distrugerii sau falsificării acesteia, producându-se imediat starea de pericol pentru urmărirea penală, examinarea cauzei penale sau civile de către instanța de judecată.

Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin intenție directă sau indirectă. Făptuitorul dorește sau acceptă survenirea urmărilor prejudiciabile ale faptei sale.

Deci, Gonța Galina știind cu certitudine, că operațiunile de livrare a mărfurilor, conform facturilor fiscale seria BN nr. 0566728 din 23.03.2005 și seria BN nr. 0566730 din 30.03.2005, în realitate nu au avut loc, urmărind scopul falsificării probelor în procesul civil și acționând prin intenție directă, a transmis facturile vizate pentru ca acestea să fie folosite în calitate de probe la examinarea cererii de chemare în judecată a SRL „Magnolia-94” către SRL „Adas Premium” privind încasarea datoriei, depusă în Judecătoria Economică de Circumscripție la data de 08 septembrie 2009, de către Goțonoga S..

Reiterând asupra circumstanțelor sus expuse se constată că în acțiunile inculpatei Gonța Galina sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 310 alin.(1) Cod penal.

La fel, Colegiul penal reține ca neîntemeiat argumentul invocat de avocatul Vasile Gafton, precum că SRL „Adas Premium” a reflectat în evidența sa contabilă livrările de marfă conform facturilor fiscale seria BN nr. 0566728 din 23.03.2005 și seria BN nr. 0566730 din 30.03.2005, or potrivit raportului de expertiză nr. 629 din 10.12.2009, s-a concluzionat că două semnături situate, câte una, în rubricile nr. 19 ale facturilor seria BN cu nr. 0566728 din 23.03.2005 și 0566730 din 30.03.2005 a furnizorului SRL „Magnolia-94” prezentate în calitate de probe în litigiu, au fost executate de către Gonța Gheorghe, care nu dispunea de împuterniciri. (f.d.50-51, Vol. I).

Infracțiunea prevăzută la art. 361 Cod penal, este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul confecționării, deținerii, vânzării sau folosirii documentelor oficial false, care acordă drepturi sau liberează de obligații, ori al

confecționării sau vânzării imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții sau organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

În acest context, Colegiul conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art. 414-419 Cod de procedură penală, și a pronunțat o hotărâre motivată și întemeiată, astfel că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Gafton în numele inculpaților Gonța Gheorghe și Gonța Galina, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Gafton în numele inculpaților Gonța Gheorghe și Gonța Galina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2014, în cauza penală în privința lui ***Gonța Gheorghe Petru și Gonța Galina Vitalie***, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 31 decembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Petru Moraru

Nadejda Toma